

16. На день бразда ораше, Во неделя-та лехичка, И въ месец-отъ погонче, А въ година-та нивичка. *М.* 282.

Погорѣнка *с. ж.* живущая въ лѣсной мѣстности: „Попитайте невѣста-та, Сѣща ли ѣ презморѣнка, Или сѣща погорѣнка“. *М.* 135.

Погорѣ *м. св.* сожгу: И си фѣрли ясна срѣла пу млади юнаци; Срѣла още не паднала на земе-та, Сите млади оганъ си погуре! *Вв.* 48.

Погостѣ *м. св.* **Погостѣвамъ** *м. дл.* угощу, угощаю: Превручѣтъ пары-тѣ, дарове-тѣ и овенъ-тѣ на момины-тѣ родители, тѣ ги понаслужѣтъ и погостѣтъ съсъ нѣщо. *Ч.* 26.

Погрѣачъ *с. м.* (*тоже что мѣдникъ*), котель: Мѣсото кѣту омнѣтъ чисто, турѣтъ го въ погрѣачъ мѣденъ или въ пѣрстено гърне, и полагаѣтъ го на огнѣ. *Ик.* 37. Коприна точѣтъ Българи по слѣдному начину. Наливаѣтъ водѣ въ широкѣ мѣднѣ погрѣачъ и, кѣту го подѣладаѣтъ на огнѣ да възври, гуждаѣтъ вѣтрѣ напшкы. *Гн.* 67.

Погребѣачъ *с. м.* кто погребаетъ, хоронитъ: А га умре Милка, Немъ да зовете, Чужди погребача, Лю да зовете, Милкините брата, Милка да погребатъ. *В.* 295.

Погребѣ *м. св.* **Погребѣвамъ** *м. дл.* погребу, погребамъ; похороню; хороню: Искрен погрѣбе Милица. *Д.* 34, 182. „Кога умрѣ Вѣлко байрактарче, Хубавѣ ма лекомъ укжпете, По хубаве лекомъ прѣменете По хубаве лекомъ погрѣбете“. *Л. Д.* 1876 *р.* 155. Никой не погрѣба царя-краля си Да го запопажмъ у срѣдѣ-та си. *Р.* 47. И тѣ тѣй сѣщо сѣ отколѣ мѣртви погребени. *Л. Д.* 1875 *р.* 130.

Погрѣшка *с. ж.* ошибка. **Погрѣшчица** *ум.* ошибочка: Грѣци-тѣ познали свож-тѣ погрѣшкѣ. *Л.* 80. Юлій Цезаръ зарѣчалъ на Созигена да види да оправи погрѣшкѣ-тѣ. *Л. Д.* 1869 *р.* 1. Варди си да си не скарашѣ съ прѣтѣля си за еднѣ малкѣ погрѣшкѣ. *П.* 2. Съ погрѣшка по ошибѣ: Като застрѣланахъ на нѣколко врабѣта, ударихъ го съ погрѣшка въ дѣсно око, и остана кюръ-везирѣ. *Х. I,* 130.

Погрѣжж са *м. св.* *возвр.* позабочусь: Солонъ предѣ всичко си погрѣжилъ да помогне на бѣдны-тѣ чѣловѣцы. *Л.* 64.

Погрознѣж *м. св.* **Погрознѣвамъ** *м. дл.* подурнѣю, дурнѣю: Нейно чисто бѣло лице почерни и погрознѣ. *Зк.* 107. Горпина стои посрѣдъ стаята, почернѣла и погрознѣла, и глѣда страшно; а на рѣцете и лѣжи мѣртвото дѣтенце. *З.* 147. Който бы го видѣлъ блѣденъ отпадналъ и погрознѣлъ (*pâle, abattu et défiguré*) не можеше никакъ повѣрѣва, че туй е Телемахъ. *Т.* 107.

Погрѣчж *м. св.* **Погрѣчвамъ** *м. дл.* погречу: Погрѣчила го е трѣска-та казватъ за тогова, кой-то ся погрѣчилъ, а пары нѣма, сирѣголътъ заедно съ кокож-тѣ си. *Ч.* 209. **Погрѣчж са** **Погрѣчвамъ**